

GEYDOĞAN KÖYÜNDE YER ADLARI

*Beyazıt Bilge METİN**

Özet

Ülkemizdeki yer adlarının derlenmesi, bu adlar üzerine çalışmalar yapılması, yapılan çalışmaların yayımlanması; dilimizin zenginliğinin, güzelliğinin daha iyi anlaşılması için büyük önem ifade etmektedir. Zira derlenen ve incelenen bu isimlerle yalnızca o adın köküne ve eklerine değil o ad çevresinde Türk dilinin tarihi gelişimine, Türk kültürünün köklerine ilişkin bilgilere de ulaşılmaktadır. Ayrıca yer adları, incelenen bölgenin geçmişi hakkında fikir yürütmeye olanak sağlar. Yer adlarıyla ilgili araştırmalar, kültürel mirasın ortaya çıkarılması için de önemlidir. Yer adlarında bölgede yerleşmiş topluluklar ile ilgili meydana gelmiş tarihi olaylara, bölgede öne çıkmış kişilere ve halk kahramanlarına, halk ozanlarına ait bilgiler de bulunabilir. Yer adları tarih çalışmalarında da sağlam bir dayanak olarak kullanılabilir.

Ülkemizde yer adlarıyla ilgili çalışmalar maalesef henüz başlangıç aşamasındadır. Buna karşın son yıllarda Avrupa’da yer adlarıyla ilgili çalışmalar bağımsız bir bilim kolu meydana getirecek kadar artmıştır.

Bu çalışmada Amasya’nın Taşova ilçesine bağlı Geydoğan köyü ve köyün yaylası Girap Yurdu’ndaki yer adları ele alınmıştır. Eski yerleşim yerlerinden olan Geydoğan’ın gelenekleri, göreneklere köklü ve canlıdır. Eski Türkçeden beri kullanılan birçok sözcüğe ev sahipliği yapan köyde aynı zamanda farklı dillere ait pek çok kelime de yaşamaktadır. Geydoğan köyündeki yer isimleri de kelimelerde olduğu gibi çeşitlilik arz etmektedir. Kimi Eski Türkçeden, kimi Orta Türkçeden, kimi de farklı dillerden gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Geydoğan Köyü, Girap Yurdu, Yer İsimleri

PLACE NAMES (TOPONYMIE) IN GEYDOGAN VILLAGE

Abstract

Compiling place names in our country, studying these names and publishing these studies have great importance for our language’s affluence and beauty to be understood better. Because by the names compiled and examined, we reach not only the roots and affixes of the name but also information about the historical development of Turkish language and the roots of Turkish culture. Furthermore, place names enable to have idea about the history of the region which is examined. Researches related to place names are important to reveal the cultural heritage. We can find information in place names about historical events related to people settled in the region, significant figures in the region, folk heroes, and folk poets. Also, place names can be used as a reliable base in history studies.

Unfortunately, studies on place names in our country are at an early stage. On the other hand, in recent years, studies on place names have increased as much as forming an independent discipline in Europe.

Place names in Geydogan village which is a village in Tasova district, province of Amasya are dealt with in this study. Traditions of Geydogan village where is one of the ancient settlement places are deep rooted and stil alive. Many words belonging to different languages exist in the village which hosts many words used since old Turkish. Place names in Geydogan village are as various as its words. Some are originated from old Turkish, some are originated from middle Turkish and some from different languages.

Key words: Geydoğan Village, Girap Plateau, Toponymie.

* Dr., Taşova Şehit Polis Ahmet Yaşar Mesleki ve Teknik Eğitim Merkezi / ahmet.ibrahim05@gmail.com

Giriş

Ad Bilim ve Yer Adları Bilimi

Adlandırma; mekâna her yönüyle hâkim olmayı, onunla çok yönlü ilişki içinde olmayı anlatır. İnsanoğlu doğrudan veya dolaylı ilişki içerisinde olduğu bütün varlık, fikir, düşünce, inanç, his ve durumları isimlendirme ihtiyacı duymuştur. Bu his, adları inceleyen “onomastik” de denilen ad bilimini doğurmuştur. Bu terim “bezeichnungslhre, sciences onomastiques, onomastic sciences, onomastique, onomastics, onomasiologie, onomasiology, namekunde” (Sakaoğlu, 2001: 9) adları ile de anılmaktadır.

Tarihten coğrafyadan, dilbilimden, halkbiliminden, etnografyadan, sosyolojiden ve diğer birçok bilim dalından yararlanan, disiplinler arası araştırma alanı/alanları olan ad bilimi, her bilim dalı gibi kendine ait kuralları vaz etmiş ve bütün adları incelemek için dallara ayrılmıştır¹. Dallar içerisinde en fazla işlek olan, yer adları bilimi: toponimi² (toponymie) ve kişi adları bilimi: antroponomi’dir (anthroponymie) (Açıkel, 2003: 182; Aksan, 2003: 101; Sakaoğlu, 2001: 10-11).

Çalışmamıza konu olan, yer belirten özel adları inceleyen (Vardar 2002:224) yer adı bilimi; kendi bütünlüğü içinde değişik araştırma alanlarına ayrılır. Bunlar: oronimi: dağ adları bilimi, hidronimi: akarsu adları bilimi, mikronimi: kırsal geçici yerleşme adları bilimi, odonimi: kent sokağı adları bilimi gibi (Doğanay, 2014: 340).

Yer adları bilimi; tarihin, coğrafyanın, folklor ve diğer bazı disiplinlerin yardımcısı olarak da bilim sisteminde oldukça önemli bir yere sahiptir (İbret, 2003: 54). Yer adları bilimi, bir yerin coğrafi, tarihî ve her türlü karakteristik özelliklerinin belirlenmesine yardımcı olur. Bu açıdan bakıldığında arkeoloji, tarih, halkbilimi, botanik, jeoloji, coğrafya, sosyoloji gibi bilimlerle yer adları yakından ilişkidir (Yediyıldız, 1984: 25).

Başlangıçta bütün çağrışımlarıyla kendiliğinden gelişmiş, doğal ve kültürel olanın içinde oluşmuş, dil ile birlikte değişmiş bir etkinlik ve bir tür söz olarak saklanmış, aktarılmış; sürekliliği korunarak mekâna ilişkin belleğin, çevreye ve geleceğe taşınmasını sağlayan (Özkan ve Yoloğlu, 2005: 54) yer adlandırmalarının bir millet için önemi büyüktür.

Bilhassa son yıllarda kentleşmenin hızlanması, coğrafi ve siyasî değişiklikler toponomi biliminin önemini ve yer adlarını ön plana çıkarmıştır (Çakar, 2000: 83). Çünkü günümüzde köylerden kentlere olan göç dalgası devam etmektedir. Bu da yeni yerleşim yerlerini gündeme getirmektedir. Bir yerleşim yerine ad verilirken de yer adı biliminden yararlanılmaktadır. Politik nedenlerden ötürü yer adları değiştirilirken de yer adı biliminden faydalanılmaktadır.

Köy, belde, şehir gibi yerleşim yerleri ve doğal yer adlarını bir bütün olarak değerlendiren; bunları yapı, anlam ve köken bakımlarından açıklamaya çalışan yer adlarıyla ilgili çalışmalar maalesef ülkemizde henüz başlangıç aşamasındadır³. Buna karşın “*Şu son yıllarda Avrupa’da yer adlarıyla ilgili çalışmalar bağımsız bir bilim kolu meydana getirecek kadar artmıştır.*” (Eren, 2010: 11).

Türkiye’de yer adları konusunda yapılan en eski çalışmalar olarak 1925 yılında Mehmet Fuad Köprülü’nün Türkiyat Mecmuasında yayımlanan “*Oğuz Etnolojisine Dair Tarihi Notlar*” başlıklı makalesi ve 1928’de H. Nihal, A. Naci tarafından aynı dergide yayımlanan “*Anadolu’da Türkler’e Ait Yer İsimleri*” adlı çalışmalar sayılmaktadır.

¹ Detaylı bilgi için bk.: Serdar Yavuz, Mustafa Şenel, (2013) “*Yer Adları (Toponim) Terimleri Sözlüğü*”, s. 2241.

² *Toponimi (topos: yer, onomia: ad), yerleşme yerleri veya herhangi bir fiziki özelliğe verilen adların verilmiş şeklini, kökenini, anlamını ve geçirmiş olduğu değişimi ve dağılımını ele alan bilim dalıdır* (Aliağaoğlu: 47).

³ Bu konuyla ilgili yapılan çalışmalar için bk.: Hasan Eren (2010) *Yer Adlarımızın Dili*, s. 13-14.

1928-2009 yılları arasında yapılan toponomi çalışmaları için bk.: Güven Şahin, (2010) “*Türkiye’de Yapılmış Toponimi Çalışmaları*”.

Amaç

Bazı araştırmacılar (Caferoğlu, 1966: 165) yer adları için “toprağın dili” terimini tercih etmiştir (Eren, 2010: 20). Bu durum yer adlarının, milletlerin sahip oldukları maddi ve manevi zenginlikler içinde, kültürel değerlerin bütün özelliklerini de bünyesinde barındıran önemli değerlerden biri olmasıyla ilgilidir.

Ülkemizdeki yer adlarının derlenmesi, bu adlar üzerine çalışmalar yapılması; dilimizin zenginliğinin, güzelliğinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Zira derlenen ve incelenen bu isimlerle yalnızca o adın köküne ve eklerine değil o ad çevresinde Türk dilinin tarihî gelişimine, Türk kültürünün köklerine ilişkin bilgilere de ulaşılmaktadır.

Dilin tarihi gelişimi, yer adları üzerinden de takip edilebilir. Dilin bazı tarihi şekilleri, kullanımları; yer adlarında bozulmadan da bozulmuş olarak da hâlâ yaşamaktadır. Bu araştırmalarla bu kelimeler işler hâle getirilebilir. Böylelikle Türkçenin geleceği için daha rahat sözcük, sözcükler türetilebilir.

Yer adları, incelenen bölgenin geçmişi hakkında fikir yürütmeye olanak sağlar. Çünkü halkın, içinde yaşadığı coğrafyayı nasıl kavradığını, nasıl adlandırdığını bizlere açıklar. Her adlandırmada, dillerin nasıl bir ortak duyuşa, düşünüşe, görüşe, zevke sahip olduğunu anlayabiliriz. Örneğin bizim çalışmamıza da konu olan “Çardak Depe”deki “Çardak” yer adı; Adıyaman, Bolu, Burdur, Bursa, Çanakkale, Denizli, Eskişehir, Kahramanmaraş, Nevşehir, Niğde, Osmaniye, Sakarya, Samsun, Uşak, Van ve Yozgat’ta da yerleşim yeri adı olarak geçmektedir. Aynı şekilde “Çatak” ülkemizde 42 yerleşim yerinin/coğrafi nesnenin adıdır⁴.

“Yer adı araştırmalarında yalnızca geçmişe ait bilgiler edinilmekle kalmamakta, dil tarihine, yerleşme tarihine, ülkenin etnik yapısına ilişkin, önemli ipuçları da elde edilmektedir.” (Aksan, 2003: 101). Yer adlarında açık anlamların yanında gizli anlamlar mevcut olabilmektedir. Bu anlamlar çözüldükçe bölgenin tarihî, siyasî, ekonomik vb. birçok gerçeği aydınlatılacaktır.

Yer adları, araştırılan bölgenin tarihî özelliklerini belirleyen en önemli göstergelerden birisidir. Yer adlarında bölgede yerleşmiş topluluklar ile ilgili meydana gelmiş tarihî olaylara, bölgede öne çıkmış kişilere ve halk kahramanlarına, halk ozanlarına ait bilgiler de bulunabilir. Böylece hem bu isimlerin yaşatılması sağlanabilir hem de Türk medeniyetine, kültürüne katkıları ortaya çıkarılmış olur.

Yer adlarıyla ilgili araştırmalar, kültürel mirasın ortaya çıkarılması için önemlidir. Bir bölgedeki yerleşim adları, o bölgenin kültürünü yani kimliğini ele verir. Bir yere verilen ad, o bölge ile özdeşleşerek kültürün ve toplumsal değerlerin de ölümsüzleşmesini sağlamaktadır (Özkan, 2010: 274).

Ayrıca “Yer adları tarih çalışmalarında sağlam bir dayanak olarak kullanılabilir. Fakat bu adlar bize yalnız eski boy adlarını saklamakla kalmaz, ayrıca bu boyların yayılışı ve dağılışı üzerine de elimize değerli ip uçları verebilir.” (Eren, 2010: 15).

Yer Adı Verme Hususiyetleri

Belirli bir bölge, bölüm ya da yörenin yerleşim yeri hâline gelmesinde verilen isimler çok önemlidir. İnsanlar üzerinde yaşadıkları sahalardaki yerleşmelere isim verirken yerleşmenin bulunduğu yerin fiziki özelliklerini, beşeri ve iktisadi özelliklerini dikkate almış ve o yerleşmeye kendi dil, kültür, örf ve âdetlerine en uygun isimleri vermişlerdir (Öz, 2007: 22). Birçok toplumda bir yere ad verilirken yerleşim yerinin durumu, konumu ve o millete ait tarihî şahsiyetler önemli rol oynamıştır (Gülensoy, 1998: 41).

⁴ bk. www.tdk.gov.tr / BTS

11. yüzyıldan itibaren gruplar hâlinde Azerbaycan, Suriye ve Anadolu bölgelerini fethetmeye başlayan Türkler, buralardaki meskûn yerlerin adlarını Türk fonetiğine uydururken, ilk defa kendileri tarafından iskân edilen yerlere de genellikle Türkçe adlar vermişlerdir. Bu adlandırma geleneğinde, fizikî özellikler, etnik adlar, şahıs adları ve renk adları ön plana çıkmıştır (Akar, 2006: 51; Baykara, 1997: 70; Özkan, 2011: 4; Yakupoğlu, 2008: 421). Türkler, yeni geldikleri bu coğrafyayı kendilerine göre anlamlandırarak isimlendirmişlerdir (Yediyıldız, 1984: 27).

Renkler, her toplum gibi Türkler için de çevreyi belirleyici önemli öğelerden biridir. En çok kullanılan ak, kara, kırmızı, sarı ve gök (mavi, yeşil) renk adlarıyla yapılmış pek çok hayvan, bitki, eşya isimleri ve coğrafi adlar bulunmaktadır (Kaymaz, 2000: 251). Burada dikkat çeken bir husus beyaz, siyah, kırmızı, mavi gibi Arapça-Farsça sözcüklerin yer isimlerinde kullanılmayıdır. Bunun sebebi de halkın bu kelimeleri benimsememesidir (Eren, 2010: 19).

Müslüman fertlerin, toplumların; yaşamı, kültürü ve dünya görüşü üzerinde büyük etkisi olan İslam dini, Müslümanlığın yayıldığı yerlerde yerleşim yerlerine, arazilere ad verilmesi üzerinde de etkili olmuştur. Geydoğan köyünde de dinî şahsiyetler köye ve iki araziye ad olmuştur.

Bütün bunlardan hareketle şunu söyleyebiliriz: Hiçbir yer adı rastgele verilmemiştir, her yer adı en az bir anlam taşır. Bu adlandırmalar yapılırken

Köyün, şehrin genellikle boy veya kişi adlarına dayanmasına özen gösterilmiştir: Geydoğan Baba gibi.

Dağ, dere, bağ, belde, yayla, kışla, ırmak, çay vs. gibi yerleşim yerleri adları, o yerin tabii durumu göz önünde tutularak verilmiştir: Aralık, Çaydere, Daş Yığın, Depe Ardi, Gayalık, Harman Gaşı, Hargarası, Kiremütlük, Atgayalar, Daşlı Dere...

O çevrede yaşayan hayvan ve yetişen bitki adlarından yararlanılmıştır: Atgayalar, Ayuran, Çakalöğünü, Dana Yeri, Davşanlı Dere, Gartal Gonacak Kâh, Gatırgayalar, Gargaburnu, Güvercinlik, Kömüş Gölleri, Öküz Yatakları, Sığır Aleği; Civeklik, Çamlık, Çördüklük, Davunlu Tarla, Diken Depe, Dikenlik, Gara Çam, Gara Küdüklük, İncirlik, Kirenlik, Kömeceviz, Meşeli Dere...

O yöredeki renk adlarını kullanmaya dikkat edilmiştir: Ak Kır, Gara Çam, Gara Gaya, Gara Küdüklük, Göv Yer, Sarı Punar.

Tarihî olayların hatırasını saklayan yer adları mevcuttur: Bilal Gızı'nın Mezarlığı, Çal Baba, Çal Baba Kabristanlığı, Çal Baba'nın Düz, Masur'un Dere...

Milliyet ismi ile yapılan yer adları vardır: Cingân Deresi, Kürt Evleri gibi⁵.

Geydoğan Köyü

Amasya İline 40 km. Taşova ilçesine 14 km. uzaklıkta bulunan Geydoğan, Osmanlı devrinde Tokat sancağına bağlı bir köydür. Devlet yıkılana kadar da bu özelliğini korumuştur. Cumhuriyet döneminde 1923'ten 1944 yılına kadar Tokat ili, Erbaa ilçesine bağlı olarak kalmıştır. Yemişen Bükü, 04. 08. 1944 tarihinde 4448 sayılı bakanlar kurulu kararı ile Taşova ismiyle bağımsız bir ilçe olunca Taşova'ya intikal ettirilmiştir. Tokat iline ulaşımın güç olması ve hizmetlerin gecikmesi sonucu 1953 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile ilçe, Tokat ilinden ayrılarak Amasya ilinin sınırlarına dâhil edilmiştir (Taşova Kaymakamlığı, 1998: 24). Böylece

⁵ Bunların dışında (bizim makalemizde olmasa da) meslek, boy ve oymak, zıtlık ismi ile ilgili yer adlarımız da vardır. Detaylı bilgi için bk.: Doğan Aksan (2003) Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dil Bilim III. s. 107-108-109; Selim Hilmi Özkan (2012) "XVI. Yüzyıl Kayıtlarına Göre Alâiye (Alanya) Sancağında Yer Adları Üzerine Bir İnceleme". s. 173. Anadolu Türk yer adlarının tasnifi için bk.: Tuncer Gülensoy (1998) "Anadolu Yer Adlarına Genel Bir Bakış".

Geydoğan, Amasya'nın Taşova ilçesine bağlı bir köy olmuştur. Ancak Erbaa'ya yakınlığından ve tarihî bağlarından ötürü hâlâ Erbaa ilçesi ile her türlü ilişkisini devam ettirmektedir.

Hemen hemen bütün Anadolu köylerinin yaşadığı kaderi Geydoğan köyü de yaşamıştır. Köy, 1969-1975 yıllarında yaklaşık 20 hane İstanbul'a, 5 hane Ankara'ya, 10 hane de Almanya'ya göç vermiştir. 1984-1987 ve 1990'lı yıllarda da büyük göçler, muhtelif tarihlerde de küçük göçler yaşanmıştır⁶. Bunun sonucunda 2000 yılında 1520 olan köy nüfusu, 2015 yılında adrese dayalı nüfus sayım sonucuna göre 337 kişiye düşmüştür.

Temel geçim kaynakları tarım⁷ ve hayvancılık olan köydeki hane sayısının 235⁸ olmasına karşın İstanbul'da en az 250, Ankara'da 50, Taşova'da 35, Amasya'da 15, Kocaeli'nde 25, İzmir'de 5, Almanya'da 25, Fransa'da 10 hane mevcuttur. Geydoğan köyü harici nüfusunun, bütün bu hanelerde yaşayanlarla birlikte en az 5000 olduğu tahmin edilmektedir. İnsanların emekli olmasıyla birlikte 2010'lu yıllarda tersine göç başlamıştır. Dönüş yapan emeklilerle birlikte köy, emekliler köyü hâline gelmektedir.

Köyün kuruluşu şu şekilde anlatılmaktadır: “*Anadolu Selçuklu Devleti'nin beyliklere ayrılmış olduğu devirlerde bugün İran-Türkmenistan sınırları içinde kalan geniş bir bölge olan Horasan diyarlarından kalkıp Anadolu'muzun yerleşime elverişli bölgelerini ikamete açmak gagesi ile yola çıkan bu iki arkadaştan Seyyid Ramazan komutan ve Doğan Bey ise komutan yardımcısıdır. Şimdiki Geydoğan köyünün olduğu yere gelmişler ve tepenin kibleye bakan yamaçlarına, savunma amaçlı olarak Geydoğan'ı kurmuşlardır. Kurulur kurulmasına ama etrafta kol gezen Rum çeteleri köye bir türlü rahat vermezler. Rumlarla yapılan bir gece çatışması sırasında Seyyid Ramazan Hazretleri şehit olur. Seyyid Ramazan evliyasının arkadaşı ve yardımcısı olan Doğan Bey, ahde vefayı borç bilerek, komutanına kabir yaptırır ve kendisinin de vefat ettiğinde yanına defnedilmesini vasiyet eder. Nice zaman sonra Doğan Bey de Hakk'ın rahmetine kavuşur ve Seyyid Ramazan'ın yanına defnedilir* (Ünsal, 2009: 49-50). Köy, “Geydoğan” ismini bu şahıstan dolayı almıştır.

Geydoğan köyü eski yerleşim yerlerinden biridir. Gelenekleri, görenekleri de köklü ve canlıdır. Ağartu, agu (/ağu /avu), demirô, iyô (/üyô), segirtmek, yügürtmek gibi eski Türkçeden beri kullanılan birçok sözcüğe ev sahipliği yapan köyde aynı zamanda istikân, iskembe, âhir, sako gibi farklı dillere ait pek çok kelime de yaşamaktadır (Metin, 2016: 79). Geydoğan köyündeki yer isimleri de kelimelerde olduğu gibi çeşitlilik arz etmektedir. Bazısı Eski Türkçeden, bazısı Orta Türkçeden gelmiş, bazısı da son zamanlarda oluşturulmuştur.

Girap Yurdu (Yeşilöz Yaylası)

Girap köyünden gelen kızlar (gelinler) nedeniyle Geydoğan köyüne miras olarak intikal eden otlaklardır. Yeni ismi “Yeşilöz” yaylasıdır. Ancak daha çok ilk ismi ile anılmakta ve bilinmektedir. Sarayözü, Dereli, Darma, Çakırsu (Yonnus), Şahinler (Kuşuf), Tanoba ve Garadaş yaylalarına sınırdır. Geydoğan köyüne yaklaşık 24 km. uzaklıktadır. Köyün içme suyunun bir bölümü de buradan gelmektedir.

Günümüze kadar köy ve yayla arasında gidip gelen bir hayat tarzını süren Geydoğan köyü koyun sahipleri, mayıs ayının ortalarından itibaren yaylaya çıkmışlar ve burada çadır veya taş evler kurmuşlardır. Kar düşüp otlar görünmez olunca, yani ekim sonu, kasım başı gibi köye dönmüşlerdir.

⁶ Bu bilgiler, Geydoğan Köyü Derneği internet sayfasından (www.geydogan.com) alınmış ve güncellenmiştir. Erişim tarihi: 20.04.2017

⁷ Banya, ayçiçeği, nohut, arpa-buğday, meyvecilik (elma, üzüm, şeftali).

⁸ Buradaki haneden kastımız, içinde yaşayan olsun olmasın ev sayısıdır. Bu evlerin çoğu bahar ve yaz aylarında dolu, kış aylarında boştur. Bu sebepten köy nüfusu, yazın beş kata kadar çıkmaktadır. Diğer hane sayıları ise aileyi vermektedir.

Eskiden yaklaşık 40⁹ ailenin çıktığı yayla, günümüzde 6 aileye (Abdullah Aydın, Alosman Aydın, Fazlı Atmaca, Mehmet Tuncel, Selami Taylan) ev sahipliği yapmaktadır. Ancak eskiye göre koyun sayısı artmıştır. Otlaklar yaklaşık 18000 hektardır.

1. Geydoğan Köyünde Yer Adları

Kişi, Lakap, Sülale ve Unvan ile İlgili Yer Adları

Ağ Yazı (<Ağa Yazısı): Tekke, Belevi ve Geydoğan köyünün birleştiği yerdeki, köy ağasının yazısı (*tarlaların bulunduğu geniş alan, arazi* TTAS)

Alelârin Ârî (<Ali Ağların Ağrı <Ali Ağların Eğri): Dört Yol köyünün sınırında eğri ana yolun kenarındaki araziler.

Ali Beygillerin Ağızlık: Ali Beygiller sülalesinin tarlalarına su sağlayan ağızlıkların (*su arkının sulanan yerlere açılan kısmı, ark başı, arklardan sulanacak tarlaya açılan su yolu* DS I/98) olduğu yerler.

Çakır'ın Dere: Çakır isimli kişiyle anılan dere.

Çolağın Depe: Çolak lakaplı mevta Hüsnü Mülayim'e ait, köyün üstünde kır bir arazi.

Çolağın Dere: Kim ait olduğu tespit edilemeyen Çolak ile anılan, verimsiz dere tarlaları.

Davut Depesi: Kim olduğu tespit edilemeyen Davut isimli şahısla anılan kır, yüksek tepe ve çevredeki tarlalar.

Deli Mağmud'un Dere: Deli Mağmud ile anılan dere¹⁰.

Eminâ'nın Değirmen (<Emin Ağa'nın Değirmeni): Emin Ağa'ya ait su değirmeni ve etrafındaki araziler.

Eşkoğ'un Pınar: Köy okulunun olduğu yerde Eşkoğ lakaplı kişi ile anılan pınar günümüzde mevcut değildir.

Gabılın Depe (<Gabılın'un Depe): Gabılın lakaplı kişiyle anılan, verimsiz, rüzgârlı tepe arazileri.

Gamiççük (Gamiççoğun Dere): Köy merası, Gamiççük lakaplı şahısla anılmaktadır.

Hacâların (<Hacı Ağaların) Andallar: Eskiden köyün ağası olan hanenin meyvelik yeri, günümüzde meşe ormanıdır.

Hacâların (<Hacı Ağaların) Değirmen: Eskiden köyün ağası olan hanenin değirmeni ve civarı.

Hacâların (<Hacı Ağaların) Tellü¹¹: Köy merkezinin hemen altında yer alan telle çevrilmiş arsalar. Eskiden köyün ağası olan haneye aittir. Diğer ismi Ustam Bağın Altı'dır.

Hacı Efendi'nin Değirmen: Köy çayırının üstünde yer alan, mevta Hacı Efendi'ye ait değirmen.

Hacı Efendi'nin Gırma: Mevta Hacı Efendi'ye ait kırma (*kesildikten sonra yeni yetişen orman* DS IV/2834).

Hacı Mıstağın Dere: Hacı Mustafa lakaplı şahısla anılan dere.

⁹ Bazı aileler köy dışındadır, otlakları kiralamışlardır.

¹⁰ Aynı isimli bir dere de Girap Yurdu'nda vardır.

¹¹ Tellü: Erzurum ili, Narman ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi. Gaziantep ili, İslâhiye ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

Hacôn Tarla: Hacı lakaplı kişiyle anılan su altı verimli yer.

Himmet Depesi (Himmetôn Depe): Himmet isimli şahısla anılan yüksek, verimsiz tepe arazileri.

Masur'un Dere: Masur isimli şahsın öldürüldüğü dere.

Mazin Yeri: Mazin sülalesi ile anılan kır ve verimsiz arazide bugün bu sülalenin yeri yoktur.

Mediğin Cögüz: Eskiden, Medik isimli kişinin cevizinin olduğu yer ve çevresindeki tarlalar.

Okçuoğlu Yeri: Kim olduğu bilinmeyen Okçuoğlu ile anılan, Dereli sınırında verimli ve kır tarlalar.

Osman Bağı: Osman isimli şahısla anılan, sulak ve verimli tarlalar. Diğer ismi Tekke Bağı'dır.

Postoğlan Yeri: Postoğlan lakaplı kişiyle anılan araziler.

Sadettin Punarı: Sadettin isimli şahısla anılan pınar¹² ve etrafındaki araziler.

Subay'ın Değirmen: Subay lakaplı kişinin değirmeni ve çevresi.

Süloğun Dere: Süleyman isimli şahısla anılan dere¹³.

Tireki'nin Depe: Lakabı Tireki olan kişiye ait tepe.

Vaydızların Dere (<Vaydığızların Dere): Vaydızlar sülalesinin arazilerinden geçen dere ve derenin çevresindeki araziler.

Coğrafi Mekân, Terim ve Fiziki Çevre ile İlgili Yer Adları

Aralık: Eskiden bükler içinde/arasında kalmış bir dere yolu¹⁴ ve çevresindeki araziler.

Atmacûn Dere (<Atmacukların Dere): Küçük atmaların (*yamaç ve yarlardaki kaya parçaları* DS I/372) çok olduğu dere.

Çal¹⁵ Tarla: *Taşlık yer, çıplak tepe* (DS II/1046) anlamına gelen "çal" ile müsemma tarlalar.

Çardak¹⁶ Depe: Tekke, Belevi köyüne sınır, tepe içinde, su altı, verimli düz arazi; aşağıdan bakıldığı zaman çardağı (*bir oda içinde ayrılmış yüksek yer* DS II/1081) andırıyor.

Çay Dere: Dört Yol'a sınır, ormanlık, yamaç arazide derenin içinden akan çay ve çevredeki tarlalar.

Dağlô (<Dağ Önü): Dağlar içinde kır tarım arazileri ve otlaklar.

Daş Köprü: Taştan yapılmış köprü ve etrafındaki tarım arazileri.

Daş Yığın: Dört Yol köyünün üzerinde toplu/yığın taşların olduğu araziler.

Daşlık: Taşlı, su altı arazi.

¹² Suyun taş düşürme özeliği olduğu biliniyor.

¹³ Günümüzde devlet tarafından çam ağacı dikilerek ıslah edilmiştir.

¹⁴ Günümüzde açılmış, ana yolla birleştirilmiş ve işlek bir yol hâline getirilmiştir.

¹⁵ *Denizli iline bağlı ilçelerden biri. Balıkesir ili, Manyas ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi.* bk. www.tdk.gov.tr / BTS

¹⁶ Türkiye'nin 16 ilinde yerleşim yeri ismi olarak kullanılmaktadır. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

Depe Ardı: Köyün kuzeyindeki tepenin arkasında kalan tarlalar.

Dere Tarla: Derenin içinde yer alan verimli, su altı tarlalar.

Diken Depe (<Dikenli depe): Eskiden çok dikenli, köyün kuzeyinde yer alan tepe, günümüzde mezarlık olarak kullanılıyor.

Ese Deresi: Rüzgârı çok, ağaçlı, verimli, kır dere tarlaları.

Fırın Gaya: Yukarı Bağ'ın kuzeyinde yer alan, çevresine göre alçakta olduğu için rüzgâr alamadığından çok sıcak olan kaya ve etrafındaki tarlalar.

Gadim Köy Başı (<Kadim Köyünün Başı): Köyün doğusunda Güngörmüş köyüne (Gadim köyü) sınır araziler.

Gayalık: İrili ufaklı pek çok kayası olan, hayvan barınak yerleri.

Hargarası (<Hark Arası): İki harkın arasındaki araziler.

Harman Gaşı: Köyün batısı, harmanları gören seyir yeri, harmanların üzerindeki kaşı andırıyor.

Hendeğin Başı: Küçük bahçeleri olan bu arazi, köy hendeğinin başladığı yerdir.

Killik¹⁷: Toprağı kil renginde olan tarlalar.

Köprü Başı: Köyün yerleşim yeri olarak kullanılan en alt bölgesi, köprüden dolayı bu ismi almıştır.

Köyçü (<Köyün İçi): Köyün merkezi.

Öte Bağ: Köyün güneyinde yer alan bağ ve bahçeler.

Tuzla¹⁸: Vaktiyle koyunlara tuz verilen tuzlalar (*davarlara kırdan tuz verilen düz, taşlık ve kayalık yerler DS V/4005*).

Ustam Bağın Altı: Kim olduğu bilinmeyen ustanın bağının altı. Köyün içinde yerleşim yeri. Diğer ismi Hacâların Tellü.

Yassı Arış: Kır, verimsiz ve yassı (*yayvan ve düz TS/2544*) şekilli tepe arazileri.

Yelli¹⁹ Arış: Kır, verimsiz ve yelli (*yeli çok olan, rüzgârlı TS/2568*) tepe arazileri.

Yukarı Bağ: Köyün yukarısında olan bağ.

Tarımsal Ürünler ve Bitki Örtüsü ile İlgili Yer Adları

Civeklik: Civek (*küçük taneli, siyah, yabanî üzüm DS II/988*) üzümünün çok olduğu tarlalar.

Çaltuluk: Çaltısı (*diken, çalı DS II/1062*) bol kır arazi.

Çamlık: Çamı bol olan araziler²⁰.

Çimen Ağızlığı: Su çıkan yerlerde ve ağızlıklarında (*su arkının sulanan yerlere açılan kısmı, ark başı, arklardan sulanacak tarlaya açılan su yolu DS I/98*) çimenlerin olduğu tarlalar.

Çördüklük: Çördük (*yabanî armut, ahlal DS II/1291*) ağaçları bol olan yer.

¹⁷ Türkiye'de 15 yerde yerleşim yeri ismi olarak kullanılmaktadır. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

¹⁸ Türkiye'de 8 yerde yerleşim yeri ismi olarak kullanılmaktadır. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

¹⁹ Ankara ili, Güdül ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

²⁰ Bugün bu yerde çam ağacı yoktur.

Davunlar: Bölgede ağaç yokken 2 tane davun (*çitlembik ağacı ve meyvesi* DS II/1383) ağacının olduğu yer.

Davunlu Tarla: Davunlarıyla (*çitlembik ağacı ve meyvesi* DS II/1383) meşhur olmuş tarlalar.

Dikenlik: Köyün dikenli otlığı²¹.

Gavağın Dibi: Evlerde, mahallelerde su yokken hem yıkanma yeri hem de çamaşır yıkama yeri olarak kullanılan Yunnak'ın diğer ismidir. Meşhur kavak burada olduğu için bu isimle de anılmıştır.

Goca Boz²²: Yaklaşık 3000 dönüm düzü ve bir o kadar da yaması olan ve günümüzde köyün ormanlığı haline gelen yer.

Güllücek: Dereli'ye sınır, çok sulu ve verimli yerlerde çokça "itgülü" olan tarlalar²³.

Güz Çördüğü: Eskiden, sonbaharda olan çördük (*yabanî armut, ahlat* DS II/1291) meyvesini veren ağaçların olduğu verimli ve çok kaliteli araziler.

İncirlik: İncir ağaçlarının çok olduğu bölge.

Kirenlik: Eskiden kiren (kızılçık) ağaçlarının çok olduğu arazi günümüzde mahalledir.

Köme Ceviz: Eskiden köme (*küme, yığın, topluluk* DS IV/2957) şeklinde ceviz ağaçları çok olduğu için bu ismi alan bölge; bugün ağaçsızdır, günümüzde yerleşim yeri olmuştur.

Kör Çayırı (Köyün Çayırı): Eskiden tamamen mera olduğu ve kendir ıslatma yeri olarak kullanıldığı için bu ismi almıştır²⁴. Günümüzde -güney yönünde- yerleşim yeri olarak kullanılan son sınırdır. Günümüzde şahsa aittir.

Meşeli Dere: Dört Yol'a sınır, meşe (pelit) ağacı bol dere arazileri.

Piri²⁵ Yeri: Pirlar (*çam yaprakları* DS V/3459) olan yer.

Savut Çamı (<Suvat çamı): Suvatların (*çay, dere kıyılarında hayvanların su içmesine elverişli yer* DS V/3704) olduğu yer.

Sivat: Sivatların (*sulak ve otu bol otlak* DS V/3624) olduğu yer.

Ulu Bük: Büyük bükleri olan tarlalar.

Uzun Boz: Uzun ve boz arazileri olan yer.

²¹ 2004 yılında burayla birlikte Gaya Punarı, Goca Boz mevkileri Çevre Bakanlığı tarafından "Kıvalı Keklik Yetiştirme ve Milli Park" alanı olarak ilan edilmiştir.

²² Sınırı olan Dereli, Darma, Belevi ve Güngörmüş köylerinde de adı aynıdır. Eski adı Engülüs'tür. Kaynak Kişi: Ahmet MÜLAYİM, 1960, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

²³ Güllü: *Erzurum ili, Elmalidere bucağına bağlı bir yerleşim birimi. Uşak ili, Eşme ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi.* bk. www.tdk.gov.tr / BTS

²⁴ Kaynak kişi: Mehmet METİN, 1958, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

²⁵ *Kastamonu ili, Çatalzeytin ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi.* bk. www.tdk.gov.tr / BTS.

Köyde bu yerle ilgili şöyle bir hatıra da anlatılmaktadır: Sofu Hoca Amasya'da güreşte birinci olmuş ve kendisine bakır bir kazan hediye edilmiştir. Gece vakti köye gelirken bu yerde kendisi cinler tarafından güreşe davet edilir. Kazanını bir kenara bırakır ve başlar güreşmeye. Güreşir yener, güreşir yener ama bir türlü rakipler bitmez ve hâlsiz kalır. Bu esnada Geydoğan Baba seslenir: Ayete'l-kürsi Sofu Hoca, Ayete'l-kürsi. Sofu Hoca Ayete'l-kürsi okuyunca etrafında kimsenin olmadığını görür, köye gelir bu olayı anlatır ve ruhunu teslim eder. Bunun için de Piri Yeri olarak isimlendirildiği söylenir. Kaynak kişi: Ahmet Hisar, 1947, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

Hayvanlar ile İlgili Yer Adları

Ayuran (<Ayu Uğrayan): Darma köyü sınırında ormanlık arazide ayıların yaşadığı/uğradığı yer²⁶.

Cücük Bağı: Suyu, ağacı, bükü bol, küçük bir arazi olduğu için cücükler (*kuş yavruları, serçe kuşları, meyve ve sebzelerin en küçükleri* DS II/1023, *dağ çilekleri* DS II/1024) mevcuttur. Bunlardan biri veya birkaçından ötürü bu isim verilmiştir.

Çakalloğönü²⁷ (<Çakal/Çakallık Önü): Köyün doğusundaki son yerleşim merkezinde eskiden çakalların uğrak yeri olan bölge²⁸.

Dana Yeri (Dana Âleği): Köyün yukarısında, Geydoğan Baba evliyasının altında yaylağa gitmeden önce danaların toplandığı, Sığır Âleği'ne bitişik yer.

Davşanlı Dere: Darma köyüne sınır, ağaçlık, ormanlık bir yerde içinde çok miktarda tavşan vd. hayvanların yaşadığı dere.

Eşşek Meydanı: Ormandan kışlık odun getirirken eşeklerin bağlandığı ve odunların yığıldığı düzlük²⁹.

Gartal Gonacak Kâh: Gaya Punarı bölgesindeki en yüksek tepe.

Güvercinlik: Sulu, verimli, bağlık, bahçelik bölge, güvercinlerin uçtuğu yer olarak biliniyor.

Sığır Âleği: Köyün yukarısında, Geydoğan Baba'nın altında, yaylağa gitmeden önce sığırların toplandığı, Dana Âleği'ne bitişik yer.

Şahin Depesi: Köyün en yukarı yerleşim merkezi olduğu hâlde bu ismi bu sebepten değil televizyon dizisindeki ailelere, yaşantılara benzedikleri için köyün sakinlerinden almıştır³⁰.

Dinî Motif ve Kişiler ile İlgili Yer Adları

Cami Tarlası (Cami Yeri): Cami yapımı için bağışlanan tarlalar³¹.

Geydoğan Baba: *Geydoğan köyünün kuzeyindeki tepelikte Seyyid Ramazan ve Doğan Bey adlı evliyalara, tek kubbeli, betonarme bir bina içinde medfun bulunmaktadır. Bu binanın etrafı çam ağaçları ile bezelidir* (Ünsal, 2009: 49). Türbenin etrafı köy mezarlığıdır.

Kızıoğlan³²: İçinde velinin yattığına inanılan, ağaçlandırılmış ve dikenli tel çekilerek koruma altına alınmış tepe. Çevresi kır tarlalar ile kaplıdır.

Mezarlığardı (<Mezarlık Ardı): Köy mezarlığının arkasında kalan sulak araziler.

Minare Tarlası: Camiye, minarenin tamiri için bağışlanan tek bir tarla.

²⁶ Kaynak kişi: Mekki KÖYBAŞI, 1955, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul

²⁷ "Çakallô" şeklinde de telaffuz edilmektedir.

²⁸ Çakallar bu bölgede uldukları için bu şekilde isimlendirilmiştir. Kaynak kişi: Fazlı Atmaca, 1958, Çoban, Geydoğan Köyü, İlkokul.

²⁹ Kaynak kişiler: Mekki KÖYBAŞI, 1955, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul; Seyfullah AYDOĞAN, 1950, Çiftçi (Eski Muhtarlardan), Geydoğan Köyü, İlkokul.

³⁰ Kaynak kişi: Mehmet METİN, 1958, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

³¹ Köyün farklı bölgelerinde olan bu tarlalar köylünün çeşitli ihtiyaçları için satıldığından bugün özel mülktür.

³² *Kızıoğlan evliyası, miladi 1200'lü yıllarda bu bölgeye gelmiştir. Maiyetindeki askerlere: "Kıza, oğlana dokunmayın, onlara zarar vermeyin." diye nasihatte bulunmuş. Bu tavsiyelerden dolayı "Kızıoğlan" adını almış olabileceği kuvvetle muhtemeldir* (Ünsal, 2009: 52).

Tekke Bağı Evliyası: Geydoğan köyünün güneyinde yer aldığı söylenen velinin kabri, günümüzde kaybolmuştur.

Tekke Bağı: Tekke Bağı Evliyasının olduğu yer. Diğer ismi Osman Bağı'dır. Günümüzde tarladır.

Su ile İlgili Yer Adları

Aşağı Pınar³³: Köyün aşağısında bulunan ve suyu yazın soğuk, kışın sıcak olan pınar.

Bıdak Pınarı: Bıdakların (*üzüm salkımının her bir parçası DS I/658*) çok olduğu kır, verimli arazi ve eskiden mevcut olan çeşme.

Gaya Pınarı: Kayanın dibinden çıkan su ve etrafındaki köy tüzel kişiliğine ait meralar.

Goran Pınarı³⁴: Eskiden goranların (*koyun ve keçi sürülerinin gecelediği çit ya da duvarla çevrili yer, ağllar DS III/2104*) olduğu yerdeki pınar.

Göz: Gaya Pınarı'nın gözü (*suyun topraktan kaynakıldığı yer, kaynak DS III/2174*).

Körgova: Önceden çıkan suyu daha sonra kuruyan pınar.

Pınar'ın Dere: Derenin içinde yer alan pınar ve etrafındaki dere tarlaları.

Sulu Bağ: Suyu bol olan bağ.

Yeni Pınar: Diğer pınarlara göre sonradan yapılan pınar ve çevresindeki tarlalar.

Günlük Hayatta Kullanılan Yerler ile İlgili Yer Adları

Ağlô (<Ağıl Önü): Meşhur ağılın³⁵ önündeki araziler.

Değirmen Önü: Köyde eskiden mevcut 3 değirmenin karşısındaki araziler.

Gadamaşadı (Kadı Kızının Maşadı): Vaktiyle kadı kızının maşat (*giysi yıkanan açık ya da kapalı yer, çamaşırılık DS VI/3135*) yeri³⁶, günümüzde tarla ve meradır.

Hamam Yeri: Gaya Pınarı bölgesinde, eskiden köyün gençlerinin yıkandığı, boy abdesti aldığı yer.

Hapan³⁷: Kızıoğlan'ın altında kır ve verimsiz arazinin bu şekilde isimlendirilmesi, *hapaz, haral, tuzak, yemek yememiş, aç, tahıl ve sebze satılan yer, hal, karakucak güreşte kullanılan bir çeşit oyun, un çuvalının ağzına dikilen parça, tarla sürüldükten sonra toprağı ezmek için kullanılan, öküzle çekilen uzun ağaç (DS III/2277)* anlamları içinde "tahıl ve sebze satılan yer, hal" ile ilgili olsa gerektir.

Tolluk: Tolları (*döl ağılı, kuzuluk, yayla ya da bahçe kulübesi, samanlık DS V/3953-3954*) olan yer. Ayrıca çalılar, dallar da mevcut olduğu için (tol: *oğul veren arıları kondurmak için dikilen çalı, dal DS V/3954*) böyle isimlendirilmiş olabilir. Hem tarla hem de meradır.

Yunnak: Evlerde, mahallelerde su yokken hem yıkanma yeri hem de çamaşır yıkama yeri olarak kullanılan yer. Diğer ismi "Gavağın Dibi"dir.

³³ Yaşlılarca nazal n (η) ile söylenmektedir.

³⁴ Güngörmüş, Dörtüol ve Geydoğan köyünün birleştiği yerde –günümüzde- Geydoğan köyünün arazisi yoktur.

³⁵ Ağıl, günümüze ulaşamamıştır.

³⁶ Kaynak Kişi: Emin ALTINÖZ, 1945, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

³⁷ Giresun'un Dereli ilçesine bağlı bir köy. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

Günlük Hayatta Kullanılan Eşyalar ile İlgili Yer Adları

Gayıkçı Yeri: Eğiminden ötürü kayıkla (*kızak* DS IV/2701) kayma yerini andıran yer.

Gazanô (<Gazan Önü): Dörtyol sınırında kazana benzeyen çukur tarlalar ve meralar.

Gıcı Yeri: Dereli köyüne sınır kır arazide gıcıların (*duvar yapımında iri taşların oynamamalarını sağlamak amacıyla bu taşlar arasına sokuşturulan el büyüklüğündeki taşlar* DS III/2025) olduğu tarlalar.

Gız Gayıncağı: Tarım yapılamayacak kadar dik, yamaç, çalılık ve kaydırağı andıran yer.

Kiremütlük: Kiremit parçalarının, hamam kalıntılarının çıktığı yerler³⁸.

Zembel (<zembil): Zembili (*ağız geniş, basık sepet* DS VI/4834) andıran tarlalar.

Renkler ile İlgili Yer Adları

Ak Kır: Toprağı diğer arazilere göre daha açık renkli olan tarla topluluğu.

Gara Çam: Belevi köyü ile sınır arazinin iki köyde de ismi aynıdır. Günümüzde pelit (meşe) ağaçları çoktur.

Gara Küdüklük: Eskiden bol miktarda kütüklerin olduğu, verimsiz, taşlı yamaç arazileri.

Gövelü: Suyun çok olduğu, bağlık bahçelik göv (*yeşil* DS III/2166) renkli tarım alanları.

Göv Yer (<Göv Yeri): Yapışkan bir toprağı olan verimli, heyelanlı açık göv (*yeşil* DS III/2166) renkli tarım arazileri.

Göv Yer Geçesi: “Gövelü”nün karşısında, çayın diğer tarafında olduğu için “geçe” olarak adlandırılmıştır.

Yiyecekler ile İlgili Yer Adları

Balyeri (<Balyeri): Su altı ve verimli araziler, köyün en değerli tarım alanları.

Bekmeççi Yeri (<Bekmezci Yeri): Vaktiyle pekmez üretim yeri olan³⁹ su altı tarım arazileri.

Mercimek Depesi: Belevi’ye sınır, kır, küçük tepe arazisi.

Milliyet İsmi ile Yapılan Yer Adları:

Cingân Deresi: Vaktiyle Cingânların (*çingene* DS II/978) konakladığı dere.

Kürt Evleri: Eskiden, topraktan yapılmış mağara benzeri yapıların olduğu yerler, hayvan sahiplerini korumak için kullanılmıştır. Çevresi de meradır.

İnsan Organıyla İlgili Yer Adı:

Orta Yürek: Goca Boz bölgesinde, Gaya Punarı ve Gamiççük Deresi’nin ortasında yer alan ormanlık ve verimli meralar.

³⁸ Eskiden köyün burada olduğuna dair inanış vardır.

³⁹ Kaynak kişi: Emin ALTINÖZ, 1945, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

Diğer İsimlendirmeler

Yukarıda sıralanan herhangi bir kategoriye girmeyen isimler şunlardır:

Köristan: Köyün altında kalan, köye kör (*arkası tıkalı olan veya işlek olmayan TS 1501*) düşen ve köyden görülmeyen, Dört Yol sınırına yakın kır tarlalar ve meralar.

2. Girap Yurdu'nda Yer Adları:

Coğrafi Mekân, Terim ve Fiziki Çevre ile İlgili Yer Adları

Avulu Çal: Otları zehirli dere. Diğer ismi Daşlı Dere'dir.

Çatağın⁴⁰ Dere: Çatağı (*iki dağ yamacının kesişmesi ile oluşmuş dere yatağı GTS*) olan dere.

Daşlı Dere: Taşı çok olan dere. Diğer ismi Avulu Çal

Depe Tuzla: Tepede koyunlara tuz verilen yer.

Dikili Daş: Düz bir alanın ortasında olan dikili taş.

Geriş⁴¹: Geriş (*dağların ve tepelerin üst kısmı, sırt DS III/2003*) otlakları.

Güney Depe (Güney): Yaklaşık 100 tonluk büyük taş ve bu taşın olduğu yer. Diğer ismi Tombul Daş (/Tombul Gaya).

Karlı Dere: Karların çokça biriktiği ve uzun süre kaldığı dere.

Kördere: Kesik ve kısa dere (kör: *arkası tıkalı olan veya işlek olmayan TS 1501*).

Orta Depe: Yaylanın ortasında bulunan yüksek tepe.

Orta Depe'nin Güney: Orta Depe'nin güney tarafı.

Tombul Daş (Tombul Gaya): Yaklaşık 100 tonluk büyük taş ve bu taşın olduğu yer. Diğer ismi Güney ve Güney Depe'dir.

Hayvanlar ile İlgili Yer Adları

Atgayalar: At şeklinde kayaları olan yer.

Deveboynu: Şekli deveboynuna benzeyen taş.

Gargaburnu: Dağın içinde kargaburnuna benzeyen bir taş.

Gartal Gayaları: Kartalların konduğu 3 yüksek, büyük kaya.

Gatırgayalar: Katır şeklinde kayaları olan yer.

Kısırak Tuzlası: Ağaların, beylerin atlarının, sürü şeklinde ayrı ayrı yayıldığı tuzla bölgesi. Zamanında kısıraklar da geliyormü⁴².

Kömüş Gölleri: Büyükbaş hayvanların eğlendikleri bataklık ve etrafındaki sulak yerler.

Öküz Yatakları: Öküzlerin su içtiği ve dinlendiği yer.

⁴⁰ Çatak, Türkiye'de 42 yerde yerleşim yeri ismi olarak kullanılmaktadır. bk. www.tdk.gov.tr / BTS.

⁴¹ Türkiye'nin 6 ilinde yerleşim yeri ismi olarak kullanılmaktadır. bk. www.tdk.gov.tr / BTS

⁴² Kaynak kişi: Fazlı ATMACA, 1958, Çoban, Geydoğan Köyü, İlkokul.

Su ile İlgili Yer Adları

Göz Pınar: Büyük bir değirmeni döndürecek kadar kaynayan suyun olduğu yer⁴³.

Güççük Göz Pınarı: Küçük pınar ve etrafındaki meralar.

İnce Su: Küçük bir kısmı Altınlı köyüne, büyük bir kısmı Geydoğan köyüne gelen içme suyu.

İnce Su'yun Başı: İnce Su'yun çıktığı yer.

(Su) Gova: Obada su çıkan yer. Oba su ihtiyacını buradan karşılar.

Tenekeli Pınar: Sınır başında olan su⁴⁴ ve suyun çıktığı yer. Diğer adı Yan Oluk'tur.

Yan Oluk: Oluğu yan olan pınar. Diğer adı Tenekeli Pınar'dır.

Dinî Motif ve Kişiler ile İlgili Yer Adları

Cami Depesi: Çal Baba Depesi'nin hemen yakınlarında bulunan ve buradan daha yüksek tepe. *Bu tepenin tam doruk noktasında kim olduğu tespit edilememiş bir kabir vardır. Burası günün her saatinde şiddetli rüzgârların estiği, fazla uğrak yeri olmayan bir bölgedir. Yayla sakinlerince burada bulunan zatın çok mübarek bir veli olduğuna inanılır* (Ünsal, 2009: 33).

Çal Baba'nın Düz: Horasandan gelme veli olarak bilinen zatın kabrinin bulunduğu yerin önündeki düzlük.

Çal Baba⁴⁵ Kabristanlığı: Horasandan gelme veli olarak bilinen zatın kabrinin bulunduğu yer.

Yaşam Şekliyle İlgili Yer Adları

Mundar Göller: Gençlerin gusül abdesti almak için kullandığı göller.

Oba: Çadırların ve ağılların bulunduğu yerleşim yeri.

Seçek⁴⁶: Koyun ve kuzunun birbirinden ayrıldığı yer.

Seyvanlı Yatak: Seyvanın (*çoban kulübesi* DS V/3601) çobanı, çitlerin de koyunları koruduğu ve koyunların yattığı, dinlendiği yer.

Kişi İsimleri ile İlgili Yer Adları

Bilal Gızı'nın Mezarlığı: Bilal isimli şahsın kızının öldüğü ve mezarının bulunduğu yer.

Deli Mağmud'un Dere: Köyde Altınözler olarak bilinen sülalenin dedesinin bulunduğu sulu dere.

Sadık Pınarı: Kim olduğu tespit edilemeyen Sadık'a ait pınar.

⁴³ Bu pınarın suyu Şahinler köyüne verilmiştir.

⁴⁴ Bu su günümüzde Çal yaylasına götürülmüştür.

⁴⁵ *Boğalı Yaylalarındaki Girap Yurdu olarak bilinen bölgede olup, çevresinde Geydoğan yayla evleri, Erbaa ilçesi Tanoba kasabası'na ait Fırınlı Obası vardır. Çal Baba evliyası, kubbe şeklindeki tek tepenin tam doruk noktasında yer alır. ... Çalbaba hazretlerinin kabri açıkta olup, kabir boyu takriben 5 metre, eni ise 2 metre genişliğindedir. ... Yayla zamanında yaylaya gidenler, ilk iş olarak Çal Baba evliyasını ziyaret ederler* (Ünsal, 2009: 33-34).

⁴⁶ Derleme Sözlüğü'nde yer almıyor.

Renkler ile İlgili Yer Adları

Gara Gaya: Siyah, büyük bir kaya ve çevresi.

Sarı Pınar: Suyun çıktığı yerde sarılıklar olan pınar.

Günlük Hayatta Kullanılan Eşyalar ile İlgili Yer Adları

Çölmeklü: Eskiden çölmeği (*çömlək* DS II/1283) olan yer.

Tarımsal Ürünler ile İlgili Yer Adları

Fındıklık: Birkaç öbek fındık ağacının olduğu yer.

Diğer İsimlendirmeler

Yukarıda sıralanan herhangi bir kategoriye girmeyen isimler şunlardır:

Daşır Dibi: Obanın daşırında (*daşıra: dışarı, taşra* ÖTS II/1112) olan yer.

Sonuç

Yapılan derleme dilimizin zenginliğinin, güzelliğinin anlaşılması, gün ışığına çıkması için önem arz etmektedir. Çünkü elde edilen kelimeler aracılığıyla Türkçenin tarihi gelişimine – bir nebze de olsa- katkıda bulunulmuştur. Ayrıca Derleme Sözlüğü’nde yer almayan “Seçek” sözcüğü tespit edilmiştir.

Geydoğan köyü ve Girap Yurdu yer adları, köylünün mekânla ilişkisini ve hayata bakışını yansıtan çok zengin bir malzemeye sahiptir. Yer adlarının –aşağıda görüleceği üzere- çoğunlukla coğrafi unsurlardan hareketle oluşturulması, köylünün tabiatla iç içe olmasının dışa yansımalarıdır.

Çal, Çardak, Çatak, Güllü(cek), Killik, Piri, Yelli gibi isimlerin Türkiye’nin diğer bölgelerinde de yer adı olarak kullanılması, insanların yer adı vermedeki bakış açılarının benzer olduğunun ispatıdır.

Sözlük bölümünde **133’ü** köyde, **42’si** Girap Yurdu’nda olmak üzere toplam **175** yer adı değerlendirilmiştir. Bu yer adlarının tür dağılımı şu şekildedir:

33 (basit, birleşik, türemiş yapı)İsim	Aralık, Civeklik, Çaltuluk, Çamlık, Çardak, Çölmeklü, Çördüklük, Daşlık, Davunlar, Dikenlik, Fındıklık, Gamiççük, Gayalık, Geriş, Gova, Gövelü, Göz, Güllücek, Güvercinlik, Hapan, İncirlik, Kızıoğlan, Killik, Kiremütlük, Kirenlik, Köristan, Oba, Seçek, Sıvat, Tolluk, Tuzla, Yunnak, Zembel.
93 İsim Tamlaması	Ağlô (<Ağıl Önü), Ağ Yazı (<Ağa Yazısı), Alelârin Ârî, Ali Beygillerin Ağzılık, Atmacûn Dere, Balyeri, Bekmeççi Yeri, Bıdak Pınarı, Bilal Gızı’nın Mezarlığı, Cami Tarlası, Cami Depesi, Cingân Deresi, Cücük Bağı, Çakalloğönü, Çakır’ın Dere, Çal Baba Kabristanlığı, Çal Baba’nın Düz, Çatağın Dere, Çimen Ağzılığı, Çolağın Depe, Çolağın Dere, Dağlô (<Dağ Önü), Dana Yeri, Daşır Dibi, Davut Depesi, Değirmen Önü, Deli Mağmud’un Dere, Depe Ardı, Deveboynu, Eminâ’nın Değirmen, Ese Deresi, Eşşek Meydanı, Eşkoğ’un Pınar, Gabilon Depe, Gadamaşadı, Gadim Köy Başı, Gargaburnu, Gartal Gayaları, Gavağın Dibi, Gaya Pınarı, Gayıkçı Yeri, Gazanô (<Gazan Önü), Gıcı Yeri, Gız Gayıncağı, Goran

	Punarı, Göv Yer Geçesi, Güççük Göz Punarı, Güz Çördüğü, Hacâların Andallar, Hacâların Değirmen, Hacâların Tellü, Hacı Efendi'nin Değirmen, Hacı Efendi'nin Gırma, Hacı Mıstağ'ın Dere, Hacôn Tarla, Hamam Yeri, Hargarası, Harman Gaşı, Hendeğin Başı, Himmet Depesi, İnce Su'yun Başı, Kısırak Tuzlası, Kömüş Gölleri, Köprü Başı, Kör Çayırı, Köyçü, Kürt Evleri, Masur'un Dere, Mediğin Cöğüz, Mercimek Depesi, Mezarlığardı, Minare Tarlası, Okçuoğlu Yeri, Osman Bağı, Orta Depe'nin Güney, Öküz Yatakları, Piri Yeri, Postoğlan Yeri, Punar'ın Dere, Sadettin Punarı, Sadık Punarı, Savut Çamı, Sığır Âleği, Su Başı, Subay'ın Değirmen, Süloğun Dere, Şahin Depesi, Tekke Bağı, Tekke Bağı Evliyası, Tireki'nin Depe, Ustam Bağın Altı, Vaydızların Dere.
48 Sıfat Tamlaması	Ak Kır, Aşağı Punar, Atgayalar, Avulu Çal, Çal Tarla, Çay Dere, Daş Köprü, Daş Yığın, Daşlı Dere, Davşanlı Dere, Davunlu Tarla, Depe Tuzla, Dere Tarla, Diken Depe, Dikili Daş, Fırın Gaya, Gara Çam, Gara Gaya, Gara Küdüklük, Gartal Gonacak Kâh, Gatırgayalar, Geydoğan Baba, Goca Boz, Göv Yer, Göz Punar, Güney Depe, İnce Su, Karlı Dere, Köme Ceviz, Körgova, Kördere, Meşeli Dere, Mundar Göller, Orta Depe, Orta Yürek, Öte Bağ, Sarı Punar, Seyvanlı Yatak, Sulu Bağ, Tenekeli Punar, Tombul Daş, Ulu Bük, Uzun Boz, Yan Oluk, Yassı Arış, Yelli Arış, Yeni Punar, Yukarı Bağ.
1 Sıfat-Fiil Grubu	Ayuran (<Ayu Uğrayan)

175 yer adından 91'inin isim tamlaması, 47'sinin sıfat tamlaması şeklinde yapılması tanımlayıcıların, yani ayrıntıların ön plana çıkarıldığını gösterir. Bu da adlandırmada nitelik ve niceliklerin çok önemli olduğu anlamına gelir.

Belirtisiz isim tamlamasındaki “önü” sözcüğünün “ö” şeklinde uzaması ikincil uzun ünlülere (sözcük birleşmeleri yoluyla oluşan uzun ünlüler) örnektir: Ağlô <Ağıl Önü, Dağlô <Dağ Önü, Gazanô <Gazan Önü.

Geydoğan köyü ve Girap Yurdu yer adlarını oluşturan isimler, konularına göre şöyle gruplandırılabilir:

79 Tarla, Mera Adı:	Ağ Yazı, Ağlô, Ak Kır, Aelârin Ârî, Ali Beygillerin Ağızlık, Avulu Çal, Ayuran, Balyeri, Bekmeççi Yeri, Cami Tarlası, Civeklik, Çal Baba'nın Düz, Çal Tarla, Çaltuluk, Çamlık, Çardak, Çimen Ağızlığı, Çölmeklü, Çördüklük, Dağlô, Daş Köprü, Daş Yığın, Daşlık, Davunlar, Davunlu Tarla, Değirmen Önü, Depe Ardı, Dere Tarla, Deveboynu, Dikenlik, Fındıklık, Gadamaşadı, Gadim Köy Başı, Gamiççük, Gara Çam, Gara Küdüklük, Gargaburnu, Gaya Punarı, Gayıkçı Yeri, Gazanô, Gııcı Yeri, Gız Gayıncağı, Göv Yer Geçesi, Göv Yer, Gövelü, Güllücek, Güz Çördüğü, Hacı Efendi'nin Gırma, Hacôn Tarla, Hapan, Hargarası, Hendeğin Başı, Killik, Kiremütlük, Köme Ceviz, Köprü Başı, Kör Çayırı, Köristan, Mediğin Cöğüz, Mezarlığardı, Minare Tarlası, Okçuoğlu Yeri, Orta Depe'nin Güney, Orta Yürek, Piri Yeri, Postoğlan Yeri, Savut Çamı, Sivat, Tekke Bağı, Tolluk, Ulu Bük, Ustam Bağın Altı, Uzun Boz, Yassı Arış, Yelli Arış, Zembel.
40 Bölge, Mahalle Mevki, Yer Adı:	Atgayalar, Bilal Gızı'nın Mezarlığı, Çakalloğönü, Çal Baba Kabristanlığı, Dana Yeri, Daşır Dibi, Dikili Daş, Eşşek Meydanı, Fırın Gaya, Gara Gaya, Gartal Gonacak Kâh, Gartal Gayaları, Gatırgayalar, Gavağın Dibi, Gayalık, Geriş, Geydoğan Baba, Goca Boz, Güvercinlik, Hacâların Andallar, Hacâların Tellü, Hamam Yeri, Harman Gaşı, Hendeğin Başı, İncirlik, Kızıoğlan, Kirenlik, Kömüş

	Gölleri, Köyçü, Kürt Evleri, Mundar Göller, Oba, Orta Depe'nin Güney, Öküz Yatakları, Seçek, Seyvanlı Yatak, Sığır Âleği, Tekke Bağı Evliyası, Tombul Daş, Yunnak.
18 Su Adı:	Aşağı Pınar, Bıdak Pınarı, Eşkoğ'un Pınar, Goran Pınarı, Gova, Göz Pınar, Göz, Güççük Göz Pınarı, İnce Su, İnce Su'yun Başı, Körgova, Sadettin Pınarı, Sadık Pınarı, Sarı Pınar, Su Başı, Tenekeli Pınar, Yan Oluk, Yeni Pınar.
19 Dere Adı:	Atmacûn Dere, Cingân Deresi, Çakır'ın Dere, Çatağın Dere, Çay Dere, Çolağın Dere, Daşlı Dere, Davşanlı Dere, Deli Mağmudun Dere, Ese Deresi, Hacı Mıstağ'ın Dere, Karlı Dere, Kördere, Masur'un Dere, Meşeli Dere, Pınar'ın Dere, Süloğun Dere, Vaydızların Dere.
11 Tepe Adı:	Cami Depesi, Çolağın Depe, Davut Depesi, Diken Depe, Gabılun Depe, Güney Depe, Himmət Depesi, Mercimek Depesi, Orta Depe, Şahin Depesi, Tireki'nin Depe
8 Bağ Adı:	Cücük Bağı, Hacaların Tellü, Osman Bağı, Öte Bağ, Yukarı Bağ, Sulu Bağ, Tekke bağı, Ustam Bağın Altı.
4 Değirmen Adı:	Eminâ'nın Değirmen, Hacâların Değirmen, Hacı Efendi'nin Değirmen, Subay'ın Değirmen.
3 Tuzla Adı:	Depe Tuzla, Kısırak Tuzlası, Tuzla.

175 yer adının 79'unun tarla ve mera adı olması çiftçiliğin ve hayvancılığın doğal bir sonucudur. 30 dere ve tepe ismi köy hayatındaki yer isimlerinin doğayla ilişkisini belirtir. 18 su adı ise köy ve yayla hayatında suyun önemini göstermektedir. 8 bağ ismi, bağcılığın çiftçilik ve hayvancılığın çok gerisinde olduğunu kanıtlamaktadır. 4 değirmen adı ve bir tane de değirmenle ilgili arazi adı (Değirmen Önü), köy hayatında tahılın, tahıl öğütmenin insan yaşamı için hayati olduğunu gösterir.

Civeklik, Çaltuluk, Çamlık, Çimen Ağızlığı, Çördüklük, Davunlar, Dikenlik, Gara Çam, Gara Küdüklük, Gavağın Dibi, Güllücek, Güz Çördüğü, Fındıklık, İncirlik, Kirenlik, Köme Ceviz, Kör Çayırı, Savut Çamı, Mediğin Cögüz, Meşeli Dere gibi yer isimlerindeki bitki, meyve ve ağaç isimleri kırsal hayatın adlandırmaya bir yansımasıdır.

Daşlık, Daş Köprü, Daş Yığın, Daşlı Dere, Dikili Daş, Gara Gaya, Gayalık, Fırın Gaya, Tombul Daş/Tombul Gaya yer adlarında taşla verilen değer görülmektedir.

Ağlo, Balyeri, Bekmeççi Yeri, Cami Tarlası, Çardak, Çölmeklü, Değirmen Önü, Eminâ'nın Değirmen, Gazanô, Gız Gayıncağı, Hacâların Değirmen, Hacı Efendi'nin Değirmen, Hamam Yeri, Kısırak Duzlası, Köyçü, Kürt Evleri, Mundar Göller, Oba, Seçek, Seyvanlı Yatak, Sıvat, Tolluk, Tuzla, Yunnak gibi isimler dışarıya açık ve çevreyle ilgili bir sosyal yapıyı işaret etmektedir.

Atgayalar, Ayuran, Cücük Bağı, Çakalloğünü, Dana Yeri, Davşanlı Dere, Deveboynu, Eşşek Meydanı, Gargaburnu, Gartal Gonacak Kâh, Gartal Gayaları, Gatırgayalar, Güvercinlik, Kömüş Gölleri, Öküz Yatakları, Sığır Âleği gibi isimler de hayvanların önemini göstermektedir. Hayvan adının yer adlarında kullanılması hayvancılıkla geçinmenin doğal bir sonucudur. Ancak koyun, koç, keçi, tavuk gibi hayvanların da sosyal hayatta çok büyük bir yere sahip olmasına rağmen anılmaması ilginçtir.

Alelârin Ârî, Ali Beygillerin Ağızlık, Atmacûn Dere, Çakır'ın Dere, Çal Baba'nın Düz, Çatağın Dere, Çolağın Dere, Deli Mağmud'un Dere, Eşkoğ'un Pınar, Hacâların Andallar, Hacâların Tellü, Hacı Efendi'nin Değirmen, Hacı Efendi'nin Gırma, Hacı Mıstağ'ın Dere,

Hacôn Tarla, Masur'un Dere, Mediğın Cöğüz, Okçuoğlu Yeri, Osman Bağı, Sadettin Punarı, Sadık Punarı, Subay'ın Değirmen, Süloğun Dere, Vaydıızların Dere gibi isimler bazı şahıs ve sülale adlarının yer ismi olarak kalıcı olduğunu gösteriyor.

Geydoğın köyünde renk isimleri kullanılarak yapılan yer adlarında Türkçe sözcükler tercih edilmiştir: Ak Kır, Gara Çam, Gara Gaya, Gara Kütüklük, Gövelü, Göv Yer, Göv Yer Geçesi, Sarı Punar.

Aşağı Punar, Depe Ardı, Gadim Köy Başı, Göv Yer Geçesi, Güney Depe, Hargarası, Orta Depe'nin Güney, Orta Yürek, Öte Bağ, Yukarı Bağ gibi yer isimleri de yön adlarıyla yapılmıştır.

Güççük Göz Punarı, Uzun Boz, Ulu Bük gibi adlarda da miktar belirten sözcükler kullanılmıştır. "Ulu", "güççük" ve "uzun" dışında ebat tanımlaması bulunmaması ilginçtir.

Ese Deresi, Fırın Gaya, Yelli Arış, Karlı Dere yer adlarında iklim özelliklerinin adlandırma üzerindeki etkisini görüyoruz.

Kaynakça ve Kısaltmalar

AÇIKEL, A. (2003). Artukabad Kazası Yer Adları (1455-1600). *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, Cilt: 20, Sayı: 2, s.181-202, s. 182.

AĞAOĞLU, Ali (2013). Şehirselsel toponimi: Balıkesir İlinde Mahalle Adları, Bir Sınıflandırma Denemesi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* Cilt: 16, Sayı: 29, s. 47.

BAYKARA, T. (1997). *Türk Kültür Araştırmaları*. İzmir.

AKAR, A. (2006). Renge Bağlı Yer Adlandırmalarında Muğla Örneği. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Sayı: 20, s. 51-63.

AKSAN, D. (2003). *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*. III. Cilt. Ankara: TDK Yay.

CAFEROĞLU, A. (1966). Aydın İli Ağızlarından Örnekler Etnografya Bakımından Özellikleri. *TDAY-Belleten* 1965, s. 165.

ÇAĞBAYIR, Y. (2007). *Ötüken Türkçe Sözlük*. İstanbul: Ötüken Neşriyat. [ÖTS]

ÇAKAR, E. (2000). Halep Sancağında Türkçe Yer Adları. *OTAM*, Sayı: 11.

DOĞANAY, H. (2014). *Türkiye Beşeri Coğrafyası*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

EREN, H. (2010). *Yer Adlarımızın Dili*. Ankara: TDK Yayınları.

GÜLENSOY, T. (1998) Anadolu Yer Adlarına Genel Bir Bakış. *Prof. Dr. Dursun Yıldırım Armağanı*, s. 41. Ankara.

İBRET, Ü. (2003). Çankırı'daki Köy Adları Üzerine Coğrafi Açından Bir İnceleme. *Marmara Coğrafya Dergisi*, Sayı: 7, s. 53-80.

KAYMAZ, Z. (2000). Türkiye Türkçesi ve Ağızlarında Renk Bildiren Kelimelerin Kullanılışı ve Sistematiği. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten*, 1997, s. 251.

METİN, B. B. (2016). Geydoğın Ağzından Derleme Sözlüğüne Katkıları. *Dede Korkut Dergisi*, Sayı: Aralık, 11, s. 78-87.

ÖZ, S. (2007). *Evliya Çelebi Seyahatnamesine Göre Anadolu'da Yer Adları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale: Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZKAN, S. H. (2010). XVI. Yüzyıl Sonlarında Tomarza, Tomarza ve Kayseri Çevresinde Oğuzlar. *History Studies*, 2/3, s. 274.

_____ (2011). Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Gündoğmuş (Kise ve Nağlu Nahiyeleri). Alanya.

_____ (2012). XVI. Yüzyıl Kayıtlarına Göre Alâiye (Alanya) Sancağında Yer Adları Üzerine Bir İnceleme. *International Journal of Social Science Volume 5 Issue 3*, p. 169-182, June 2012. s. 173.

ÖZKAN, M., YOLOĞLU, A. C. (2005). Bir Bellek Projesi Olarak Sokak İsimlendirmesi: Ankara Örneği. *Planlama*, Sayı: 34, s.54-62.

SAKAOĞLU, S. (2001). *Türk Ad Bilimi I Giriş*. Ankara: TDK Yayınları.

ŞAHİN, G. (2010). Türkiye'de Yapılmış Toponomi Çalışmaları. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Yıl : 3, Sayı : 4

ÜNSAL, M. (2009). *Taşabad Erenleri III / Erbaa-Taşova-Amasya Yöresinde Medfun Gönül Dostları*. Amasya: Bilfem Ofset.

Taşova Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliği (1998). *Cumhuriyetimizin 75. Yılında Taşova*, İstanbul: MİS Ofset Hazırlık, Baskı-Cilt.

Türk Dil Kurumu (2009). *Derleme Sözlüğü I, II, III, IV, V, VI*. Ankara: TDK Yay. [DS]

VARDAR, B. (2002). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Multilingual Yay.

YAKUPOĞLU, C. (2008). Kastamonu ve Çevresinde Meyve ile ilgili Yer Adları (13-15. Yüzyıllar). *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 3/5 Fall*.

YAVUZ, S, ŞENEL, M. (2013). Yer Adları (Toponim) Terimleri Sözlüğü. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 8/8 Summer 2013*, p. 2239-2254, Ankara-Turkey.

YEDİYILDIZ, B. (1984). Türkiye'de Yer Adı Verme Usulleri. *Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, 11-13 Eylül s. 27*.

İnternet Kaynakları

Türk Dil Kurumu (2017) *Büyük Türkçe Sözlük*, (Erişim Tarihi: 01/05/2017). [BTS]

_____ (2017) *Güncel Türkçe Sözlük*, (Erişim Tarihi: 01/05/2017). [GTS]

_____ (2017) *Türkiye Türkçesi Ağzları Sözlüğü*, (Erişim Tarihi: 01/05/2017). [TTAS]

Kaynak Kişiler

-Ahmet HİSAR 1947, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Ahmet MÜLAYİM, 1960, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Emin ALTINÖZ, 1945, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Fazlı ATMACA, 1958, Çoban, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Mehmet METİN, 1958, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Mekki KÖYBAŞI, 1950, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Seyfullah AYDOĞAN 1956, Çiftçi, Geydoğan Köyü, İlkokul.

-Tasim YÜKSEL, 1963, Bakal (Eski Çobanlardan), Geydoğan Köyü, İlkokul.